

ZOMERREIS

Ga je op vakantie? Dan wens ik je een goede reis. Ga je – om wat voor reden dan ook – niet op vakantie? Waarom maak je dan geen reis naar binnen?

Voor tien euro ga je op ontdekkingsreis.

Met [Heldinne's Reis I](#) ontdek je wat in jou op ontrafeling wacht, zodat je daarna heler en bewuster in het leven kunt staan. En net zomin als de Heldenreis alleen voor vrouwen is, is Heldinne's Reis alleen voor vrouwen!

Met [The Artist's Way](#) ontdek je waar jouw creatieve kracht ligt, en wat je kunt doen aan de blokkades die je tot nu toe op je pad vond.

HELDENREIS CURSUSSEN

Alle cursussen zijn te bestellen door **€10** over te maken op NL90 INGB 0003 8794 67 tnv H. Kuipers, Groningen onder vermelding van de naam van de cursus.

[cursus Honderd Valkuilen](#) - een schrijfcurriculum die alle technische aspecten van creatief schrijven (fictie) behandelt, aan de hand van het meest complete schrijf-handboek.

- Les 1 een goed begin
 - Les 2 stijl
 - Les 3 plot
 - Les 4 conflict en spanning
 - Les 5 personages verzinnen
 - Les 6 karakterisering
 - Les 7 karakterontwikkeling
 - Les 8 vertelperspectief
 - Les 9 dialoog
 - Les 10 beschrijving
 - Les 11 locatie
 - Les 12 tijdsverloop
 - Les 13 einde en hoogtepunt ;)
 - Les 14 revisie
 - Les 15 inspiratie
 - Les 16 schrijfproces
- 16 lessen, 135 pagina's

[cursus Heldenreis](#) - een schrijfcurriculum om een complete roman te leren schrijven.
- 14 lessen, 112 pagina's

[cursus Heldinne's Reis I](#) - een autobiografisch avontuur voor vrouwen én mannen.
- 8 lessen, 143 pagina's

[cursus Heldinne's Reis II](#) - een schrijfcurriculum om een boek te schrijven over een vrouwelijke hoofdpersoon, zowel fictief als (auto)biografisch.

- 14 lessen, 195 pagina's

[cursus The Artist's Way](#) - een online coachingsprogramma van 12 weken om je creativiteit (op welk gebied dan ook) weer te laten stromen.

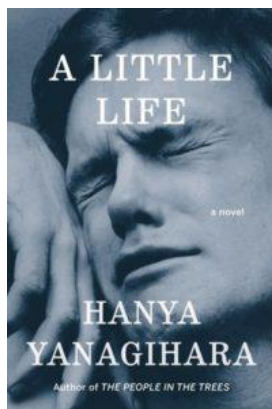
- begeleidingsmateriaal voor 12 weken, 48 pagina's

[cursus Schrijfveren](#) - een schrijfcurriculum van een jaar, om (1) erachter te komen waar jouw kracht ligt, als schrijver, of om (2) een compleet boek te schrijven waarbij je intuïtie het werk doet.

- 2 cursussen in één, 99 pagina's

EEN HARTELOOS MONSTER

Ik schreef een [recensie](#) van het bij DWDD met jubel overladen Boek van de Maand. Of recensie ... het zijn meer leeservaringsverhalen die ik schrijf, waarbij ik er al schrijvend achter kom hoeveel sterren op Goodreads het boek uiteindelijk verdient.

Toen ik halverwege Een Klein Leven was, was ik nog weg van het boek. Het maakte zo goed invoelbaar hoe voorgoed kapot iemand kan zijn na misbruik en mishandeling, hoe een ziel voorgoed gebroken kan zijn. Ik las hier en daar commentaar van mensen die het *over the top* vonden dat de hoofdpersoon zich als volwassene opnieuw met een mishandelaar inliet – en ik kon me dat juist helemaal voorstellen. Het voelt vertrouwd, het gaat zo het hoort – althans volgens de normen van die beschadigde ziel.

Tussendoor had ik al wel eens gedacht: in welk jaar zijn we nu? Want het is eindeloos vaak Thanksgiving, en dan eten ze weer hier en dan weer daar – met plaatsnamen als steno voor setting. Wat dus niet werkt, want als de lezer die plaats niet kent, roept het ook geen beeld op. En als de lezer de plaats wel kent – zoals in mijn geval Rome – merkt hij heel snel of de schrijver daar werkelijk geweest is of niet.

Kortom, de innerlijke schrijfjuf werd steeds wat kritischer, en op een gegeven moment besmette de ergernis het hele boek.

Ik heb wel vaker het verwijt gekregen dat ik niet meer normaal kan lezen. Waar andere mensen enorm begaan zijn met het leed van de personages, begin ik te zeiken over dingen die niet kloppen. Harteloos monster. (Vooral bij [Haar Naam was Sarah](#) waren mensen geschokt.)

Maar ik zie dat toch anders.

Een boek hoeft echt geen hogere Literatuur te zijn om ervan te kunnen genieten. Als het in zijn genre maar feilloos is. Mijn geliefde Nora Roberts (die de laatste tijd trouwens wat minder in vorm is) illustreert dat.

Maar als je over een groot en ernstig thema een roman schrijft, heeft die nog meer de verplichting om feilloos te zijn. Om zo goed te zijn als menselijkerwijs mogelijk is. En dan zijn romantiserende kunstgrepen uit den boze. De walgelijke kitsch waarmee De Rosnay haar verhaal omhulde vond ik echt een schandaal.

Bij Een Klein Leven kreeg ik het gevoel dat de thematiek was verpakt in een commercieel zo voordelig mogelijke vorm. Zo dik mogelijk, want dat is het tegenwoordig helemaal, zo mondiaal mogelijk want dan vinden ze het overal mooi, zo rijkeluzig mogelijk want dan spreekt het ook de minder elitaire lezer aan, zo ruimdenkend mogelijk want dan blijft de schrijver onbesproken en is het lekker duidelijk wie de schurk is.

Ik hoop dat iemand dezelfde thematiek nog eens aandurft. En dan met gewone mensen, die gewone levens leiden in een middelmatige stad. Want dat moet ik Yanagihara nageven: ik ben wel van haar personages gaan houden.

Hebben jullie het boek ook gelezen? En wat vond je ervan?

De roman is de kunstvorm waarin de kaart van een ziel wordt getekend, hij beschrijft de tocht uit een veilig en vertrouwd landschap van bindende verhalen en voorschriften.

Connie Palmen

Bovenstaand citaat komt uit [Het Geluk van de Eenzaamheid](#) van Connie Palmen. Een prachtig boekje voor schrijvers!

blijf schrijven en creëren!
Hella Kuipers